

ZARZĄD

PREZES

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

WICEPREZESI

Tadeusz Chrzan
POWIAT JAROSŁAWSKI

Jan Grabkowski
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁANCUCKI

Krzysztof Maćkiewicz
POWIAT WĄBRZESKI

Marian Niemirski
POWIAT PRZYSUSKI

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

CZŁONKOWIE

Mirosław Czaplą
POWIAT MALBORSKI

Zbigniew Deptuła
POWIAT MAKOWSKI

Jarosław Dudkowiak
POWIAT GŁOGOWSKI

Ewa Janczar
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Józef Matysiak
POWIAT RAWSKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Wojciech Pałka
POWIAT KRAKOWSKI

Andrzej Potępa
POWIAT BRZESKI

Radosław Roszkowski
POWIAT PRUDNICKI

Dariusz Szustek
POWIAT ŁUKOWSKI

Tomasz Tamborski
POWIAT KOŁOBZESKI

Mirosław Walicki
POWIAT GARWOLIŃSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Józef Swaczyna
POWIAT STRZELECKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

CZŁONKOWIE

Zdzisław Brezdeń
POWIAT OŁAWSKI

Andrzej Ciolek
POWIAT GOŁDAPSKI

Zdzisław Gamański
POWIAT CHEŁMIŃSKI

Krzysztof Nosal
POWIAT KALISKI

Andrzej Opala
POWIAT ŁÓDZKI WSCHODNI

Waldemar Trelka
POWIAT RADOMSKI

Bogdan Zieliński
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0531/34/24

Warszawa, 5 marca 2024 roku

Szanowny Pan

Jacek Cichocki

Szef Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze,

w związku ze złożeniem do łaski marszałkowskiej poselskiego projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach mających na celu poprawę nadzoru nad zdrowiem i ochroną zwierząt (nr SH-020-70/24; dalej jako „Projekt”) proszę przyjąć niniejsze uwagi Związku Powiatów Polskich.

1. Uwagi do art. 2 Projektu – zmiany w ustawie o ochronie zwierząt

1) Zmiana w art. 3 – wprowadzenie ust. 2

Przepis jest zbędny. Oczywistym jest, że już dzisiaj podmioty publiczne, które w toku podejmowanych czynności powezmą informacje, które zgodnie z właściwością powinny przekazać do innych organów, dokonują takiego przekazania sprawy. Natomiast wejście w życie przywołanego przepisu może spowodować, że do powiatowych lekarzy weterynarii będą trafiać sprawy, w których nie są oni właściwi do podejmowania jakichkolwiek działań. Zwracamy również uwagę na niekonsekwencję autorów projektu, którzy adresują proponowany przepis wyłącznie do organów samorządu terytorialnego.

2) Zmiana w art. 3 – wprowadzenie ust. 3 i 4 oraz wprowadzenie przepisu karnego art. 37aa pkt 1

Proponowane brzmienie przepisów, mające na celu ograniczenie przez organizacje społeczne zajmujące się ochroną zwierząt używania słów lub elementów wyposażenia mogących wprowadzać w błąd co do identyfikacji danego podmiotu jako publicznego lub prywatnego w czasie działania może nastręczać trudności w odpowiednim wyważeniu przez ministra które słowa, nazwy, dokumenty lub oznakowania takowymi są.

Obecnie każda służba państwowa lub samorządowa ma określone przepisami odpowiednie, szeroko rozumiane oznakowanie (np. umundurowanie, wzory legitymacji służbowych). Natomiast tego typu celowe podszywanie się lub wprowadzanie w błąd jest już penalizowane w art. 227 kodeksu karnego. Nie widzimy potrzeby dodatkowych sankcji w tym zakresie oraz bardzo kazuistycznego określania w rozporządzeniu kwestii, które mocno będą wkraczać w swobodę organizacyjną prywatnych podmiotów.

Sam przepis budzi ponadto wątpliwości natury konstytucyjnej. Zgodnie z art. 74 ust. 4 władze publiczne wspierają działania obywateli na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska. Niewątpliwie ochrona zwierząt mieści się w tym zakresie. Tymczasem projektowany przepis może prowadzić do zniechęcania obywateli do podejmowania aktywności w tym zakresie. W powiązaniu z projektowanym art. 37aa ustawy o ochronie zwierząt projektowany przepis jest sprzeczny z art. 42 ust. 1 zd. 1 Konstytucji, zgodnie z którym odpowiedzialności karnej podlega ten tylko, kto dopuścił się czynu zabronionego pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia. Odpowiedzialność karna w rozumieniu art. 42 obejmuje nie tylko odpowiedzialność karną w ścisłym tego słowa znaczeniu, a więc odpowiedzialność za przestępstwa, ale również inne formy odpowiedzialności o charakterze represyjnym (zob. TK – P 10/02, K 47/05, K 19/11, P 40/13)¹. Tymczasem, z projektowanych przepisów wynika, że to czy dany czyn będzie stanowił wykroczenie decydować będą przepisy rozporządzenia wykonawczego do ustawy. Ponadto zwracamy uwagę, że upoważnienie do wydania rozporządzenia nie odpowiada standardom wskazanym w art. 92 ust. 1 zd. 2 Konstytucji.

3) Zmiana w art. 6 – zmiana brzmienia ust. 2 pkt 10 i dodanie ust. 3

Zmiana ta jest kontrowersyjna społecznie. O ile da się zrozumieć aksjologię stojącą za takim przemodelowaniem przepisów, tak należy mieć świadomość, że utrzymywanie żywej istoty w stanie rażącego zaniedbania i niechlujstwa już na poziomie semantycznym wskazuje, że jest to działanie zawinione („zaniedbanie”; „niechlujstwo” nakierowują na możliwość innego, możliwego prawidłowego postępowania) w dłuższym okresie czasu („utrzymywanie”). Wyłączanie tego typu zachowań poza definicję „znęcania się” może stanowić też problem interpretacyjny przy wydawaniu decyzji o odebraniu zwierząt. Tymczasem zgłoszenia dotyczące zaniedbań w stosunku do zwierząt bardzo często trafiają do organów samorządowych, które powinny podejmować w tej sprawie interwencje bez cienia wątpliwości czy mamy do czynienia ze znęcaniem się czy nie. Być może należałoby zmienić art. 6 ust. 2 pkt 10 w ten sposób, że to właśnie tam znajdzie się sformułowanie wyłączające odpowiedzialność za zdarzenia losowe.

4) Zmiany w art. 7

Projektowany ust. 18 pkt 1 powtarza niepotrzebnie wymóg wydania decyzji w sprawie zwrotu zwierzęcia gdy nie zostanie złożone odwołanie od decyzji o odmowie odebrania zwierzęcia, podczas gdy

¹ M. Florcak-Wątor [w:] *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz*, wyd. II, red. P. Tuleja, Warszawa 2023, art. 42.

planowany ust. 3 obliguje do wydania nakazu zwierzęcia właśnie już w decyzji odmawiającej. Skoro nie będzie odwołania od tej decyzji, to dlaczego wójt/burmistrz/prezydent miasta ma jeszcze raz wydawać decyzję dotyczącą zwrotu zwierzęcia?

5) Zmiany w art. 11a

Obligatoryjna kastracja psów i kotów w schroniskach oraz uchylenie możliwości uchwalania planu sterylizacji lub kastracji zwierząt w gminie (przy pełnym poszanowaniu praw właścicieli zwierząt lub innych osób, pod których opieką zwierzęta pozostają jak to jest obecnie), jest nadmiernym wkroczeniem we władztwo samorządowe.

2. Uwaga do art. 4 – zmiany w ustawie o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt

Zmiana w art. 49 ust. 1

Proponowana zmiana może spowodować, że budżet państwa będzie odpowiedzialny za śmierć wszystkich zwierząt dotkniętych chorobami zakaźnymi, a nie tylko tych, które poddano zabiegom i działaniom nakazanym przez Inspekcję Weterynaryjną (jak jest teraz). W uzasadnieniu nie wskazano potencjalnych skutków finansowych i nie opisano dlaczego ta metodologia ochrony interesu ekonomicznego właścicieli zwierząt miałaby być lepsza w stosunku do obecnie obowiązującej.

3. Uwaga do przepisów przejściowych i końcowych

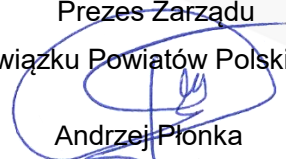
1) Ogólna uwaga do art. 7 – 9

Jeśli ustawa miałaby być przyjęta w proponowanym kształcie, to należy przemyśleć czy znowelizowane przepisy dotyczące postępowań z art. 7 ustawy o ochronie zwierząt należałoby stosować do trwających, ale niezakończonych procedur. Może to bowiem budzić niepewność co do interpretacji udziału i obowiązków przede wszystkim organizacji, których celem statutowym jest ochrona zwierząt.

2) Uwaga do art. 14

Proponujemy dłuższe niż 14 dni *vacatio legis*, zwłaszcza w kontekście dużych zmian w procedurze przymusowego odbioru zwierząt.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich

Andrzej Płonka